

Výroční zpráva 2016

Liga lesní moudrosti - kmen Mokoše

Adresa: Modletická 1388/5, Praha 4, 149 00

IČ:

zástupce: Petr Diamant

číslo účtu: 000000000/0000 banka: XY, a.s.

Náš kmen začal jako rod, složený z několika rodin s dětmi předškolního věku. Hlavní náplní je pro nás pobyt v přírodě, filosofický rozměr woodcraftu a malebnost. Láká nás objevovat taje obyčejů, života a duchovního směřování přírodních národů, především na našem území. Baví nás experimentální archeologie, pohanské duchovní obřady, šamanismus a práce s dětmi. Protože se inspirujeme naší pohanskou kulturou, vybrali jsme si za naši průvodkyni blahodárnou bohyni Mokoši, neboli Matku zemi, dávkyni plodů života. Scházíme se nepravidelně na výletech, výpravách a táboření.

Slavností založení rodu proběhlo na podzim 2014 v překrásných Voděradských bučinách, kde jsme s dětmi vystoupali na jeden z vrcholů, našli obřadní kámen a po očištění bílou šalvějí jsme poprosili duchy lesa, matku zemi a otce nebes, aby se spojili a podpořili naši vizi vychovávat děti co nejlíže k tradicím lesní moudrosti....

V zimě jsme hledali název a plánovali akce a rozhodli se požádat o přiřazení do Ligy lesní moudrosti. Oficiálně jsme členy Ligy lesní moudrosti od 1. května 2015 jako rod Mokoše.

Z původních čtyřech rodin čítáme nyní rodin šest. Proto jsme změnili rod na kmen a to 26. února 2017. Celkem je nás 25 členů.

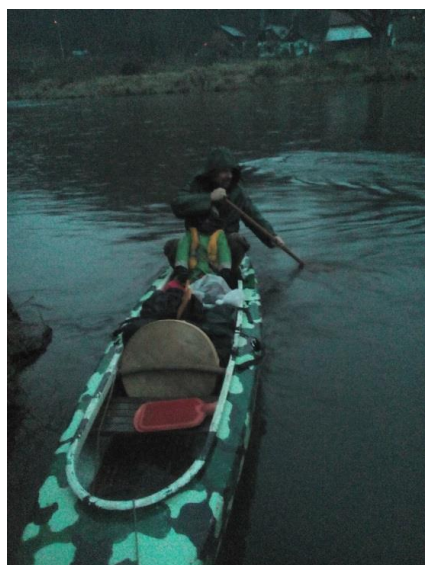
Přehled činnosti v roce 2016

Únor: Tvořivý víkend s LLM

Březen: Velikonoční Berounka

Na velikonoční svátky se jedna z rodin našeho rozrůstajícího se kmenu vydala odemykat Berounku. Počasí sice nebylo ideální, ale o to silnější a netradičtější zážitky nám poskytlo. V duchu woodcraftu jsme se nesnažili pouze přežít, ale stejně jako místní nutrie a ledňáček jsme si liduprázdnou řeku spíše náležitě užívali.

Duben: akce LLM Stará Praha

Protože jsme měli chuť zapojit se do společné akce pořádané jiným členy LLM, vydali jsme se na akci Stará Praha. Na místě jsme zjistili, že hra je koncipována pro starší děti, než jsou ty naše, proto jsme část trasy šli s kočárky vlastním tempem a nakonec jsme místo dokončení hry skončili s dětmi ve vyhřáté kavárně Divoké matky, kde se nám i dětem moc líbilo.

Mokrý vrata: vítání jara

Jednodenní výlet spojený s opravou a vyčištěním studánky. Provedli jsme očistný rituál, zatančili a strávili zbytek odpoledne na břehu rybníka.

Květen: Setkání rodinných kmenů Malý Walden.

První stavba našeho nového tee pee a jeho vysvěcení. Spousta her, seznamování se a inspirace. Předvedli jsme starý pohanský zvyk k uctění jara a u večerního ohně byly našim skřítkům uděleny zásluhy.

Filipova Huť: Fram poprvé

Koncem května jsme se rozhodli vydat na ligovou základnu FRAM. Poháněla nás zvědavost, zda toto místo bude opravdu tak pěkné jako na fotkách. A nebyli jsme zklamáni.

Na chatě nás čekala vytříbená společnost ligového náčelníka Filipa a celé jeho rodiny, se kterými jsme podnikali výlety do šumavských hvozdů a poznávali řeku Vydru.

Zrekonstruovaná chata nás příjemně překvapila milou atmosférou a praktickým řešením především kuchyně a úložných míst.

Jestli nás něco opravdu okouzlo, tak to samozřejmě byla překrásná příroda, která začínala opravdu „za humny“.

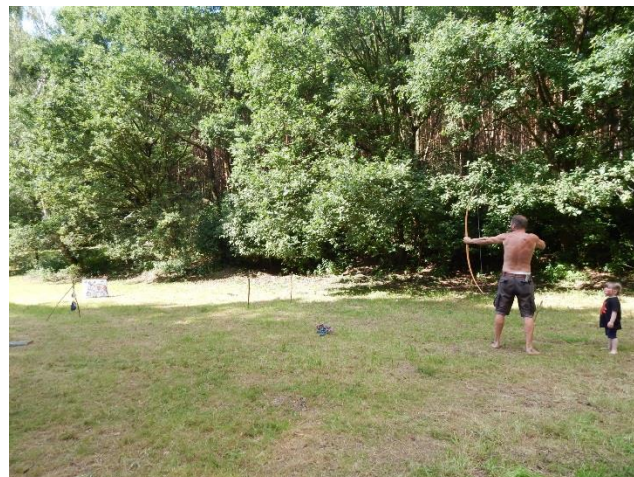
Další aktivity: výbava na táboření

Během června jsme se vrhli na šití šatů na táboření na Kosáku a výrobě dalšího vybavení. Petr šil mokasíny pro dospělé i děti, vyráběl doplňky na táboření, sháněl staré bedny a smaltované nádoby. Veronika šila šaty a svou první chlapeckou košili. Zvládli jsme pořídit i stylové vybavení kuchyně a další drobnosti, které nás pomalu, ale jistě posouvají k malebnosti, která je nedílnou součástí táboření na Kosáku.

Červenec: Táboření na Benešovsku – aneb naše první vlastní rodové táboření.

Poprvé jsme svolali naše kamarády a pozvali je k návštěvě tábora. Během týdne se u nás vystřídalo několik rodin. Postavili jsme hráz na potoce a uspořádali olympiádu, bitvu a spoustu dalších aktivit. Každý večer jsme pro děti připravili loutkové divadlo v týpí při lucernách a speciální světelné efekty jsme tvořili blikajícím baterkami. Na některá představení bylo zapotřebí opatřit kulisy a vyrobit postavy, což byla pěkná náplň dne.

Táboření LLM: Kosí potok – táboření statečných žen

Dvoutýdenní táboření bylo vzhledem k počasí náročnou zkouškou hlavně pro ženy, protože muži odešli za prací do civilizace a vraceli se pouze na víkend. Ale jinak dokonalost a malebnost vůkol. Veronika s Alenou se rozhodly zapojit do organizace hry pro skřítky, takže každé dopoledne vyrážely věnovat se programu.

Veronika složila píseň o silových zvířatech a na začátku každého dne se jedna její část zpívala. Děti se krásně zapojovaly, zpívaly i běhaly po kruhu a předváděly jeleny, sovy, medvědy, to vše za zvuku šamanského bubnu.

Ukázka písně:

*„Volám tě Jelene, volám!
Volám tě k lesům a horám!
Dej mi svou rychlost a sílu.
Že úkol splním mám víru.“*

Vzhledem k deštivému počasí a bouřkám se nám podařilo několikrát zapadnout s autem do bažin, vytvořených na příjezdové cestě, a také jsme si potrénovaly rozdělávání ohně za vlhka v ohništi, ze kterého se během noci stal bazének. Noční běhání kolem týpí v dešti, nastavování chlopní, větrání atd., to vše nás krásně vyškolilo jak si s naším týpím poradit i za nepříznivého počasí.

Pro povzbuzení nálady a načerpání nových sil jsme dvakrát vyrazili do blízkých Mariánských lázní a užili si s dětmi horké koupele a zmrzlinu na kolonádě.

Většinu času jsme na táboře věnovali hře pro skřítky, ať už jako tvůrci, nebo jako rodiče, jejichž děti se nadšeně zúčastňovaly všech aktivit.

Na táboření na Kosáku potom děti hodně dlouho vzpomínaly. Především na to, jak běhaly nahatě kolem našeho týpí v dešti a křičely: hejá hejá hejá!!

Srpen: Berounka – tradiční dětská voda

Týdenní sjezd Staré řeky od Plzně po Krašov. Generační setkání dědů a vnoučat na kánoích, společné táboření na veřejnosti utajených místech, hry, vosy, klíšťata a ryby.

Září: rodové táboření u Ireny (Rod ze Želichova)

Krajina kolem Želichova, kam jsme byli pozváni Irenou, náčelnicí želichovského rodu, se vlní v mírných kopcích a nabízí překrásné výhledy do kraje. Jestli nás ovšem něco okouzlo, byla to především atmosféra samotného statku a její lidští i zvířecí obyvatelé, kteří zde žijí na dnešní dobu v nezvyklé harmonii a klidu.

Náš tábor jsme rozbili u vrchního rybníka, a tak jsme mohli celé hospodářství pozorovat pěkně z vrchu. Pasoucí se krávy, které se přímo před námi chodily koupat do jezírka, stádo ovcí, koně, všemožné hemžení kachen, hus a bůhví jaké drůbeže, smečka honáckých psů, to vše jsme první dny sledovali v úžasu nad krásou venkovského života a místo vymyšlení aktivit jsme se tu a tam připojili k želichovským s prací na statku. Děti sbíraly vajíčka, krmily zvířata, dospělí vytrhávali plevel z pastvin a muži okopali půdu u stromků. Před odjezdem jsme si také mohli s pomocí Ireny vyrobit vlastní sýr.

Říjen, listopad, prosinec: proběhlo několik společných výletů, oslav narozenin, rituálů. Rok 2016 byl krásný a plný přátelských setkání, zajímavých zážitků a nezapomenutelných chvil.

S modrou oblohou!